

2007. július 11., szerda

A 2409/92/EGK rendelet	E rendelet
3. cikk	–
4. cikk	25. cikk
5. cikk, (1) bekezdés	24. cikk
5. cikk, (2) bekezdés	–
5. cikk, (3) bekezdés	–
5. cikk, (4) bekezdés	–
6. cikk	–
7. cikk	–
8. cikk	–
9. cikk	–
10. cikk, (1) bekezdés	29. cikk, (1) bekezdés
10. cikk, (2) bekezdés	29. cikk, (3) bekezdés
11. cikk	–
12. cikk	–
–	30. cikk
–	31. cikk

P6_TA(2007)0338

Pénzügyi szolgáltatások (2005–2010) – Fehér könyv

Az Európai Parlament 2007. július 11-i állásfoglalása a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó szakpolitikáról (2005–2010) – Fehér könyv (2006/2270(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó szakpolitikáról (2005–2010) szóló bizottsági Fehér könyvre (COM(2005)0629) (a továbbiakban: bizottsági Fehér könyv),
- tekintettel pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó bizottsági cselekvési terv (FSAP) (COM(1999)0232) végrehajtására, különösen a bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélés) szóló, 2003. január 28-i 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾, a pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾ (MiFID), a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló, 2004. december 15-i 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾, a tőke megfelelésről szóló irányelvekre (a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ (átdolgozott szöveg) és a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőke megfeleléséről szóló, 2006. június 14-i 2006/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ (átdolgozott szöveg)), valamint a létesítő okiratuk szerint valamely tagállamban székhellyel rendelkező és a szabályozott piacra bevezetett részvényű vállalatok részvényeseinek szavazati joggyakorlásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatra (COM(2005)0685),

⁽¹⁾ HL L 96., 2003.4.12., 16. o.

⁽²⁾ HL L 145., 2004.4.30., 1. o. A 2006/31/EK irányelvvel (HL L 114., 2006.4.27., 60. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 390., 2004.12.31., 38. o.

⁽⁴⁾ HL L 177., 2006.6.30., 1. o. A 2007/18/EK bizottsági irányelvvel (HL L 87., 2007.3.28., 9. o.) módosított irányelv.

⁽⁵⁾ HL L 177., 2006.6.30., 201. o.

2007. július 11., szerda

- tekintettel a Bizottságnak a „pénzügyi szolgáltatások egységes piacának 2006. évi előrehaladásáról szóló jelentés” című belső munkadokumentumára,
- tekintettel az elszámolásokra és kiegyenlítésekre vonatkozó, 2006. november 7-i európai magatartási kódexre és az értékpapírügyletek központi banki pénzben való elszámolási rendszerének kialakítására irányuló eurórendszer-javaslatra (Target 2 Securities) (a továbbiakban: magatartási kódex),
- tekintettel a 92/49/EGK tanácsi irányelvnek és a 2002/83/EK, a 2004/39/EK, a 2005/68/EK és a 2006/48/EK irányelvnek a pénzügyi szektorbeli részesedésszerzések és részesedésszövetkezetek felügyeleti értékelésének eljárási szabályai és értékelési kritériumai tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2006)0507),
- tekintettel a pénzügyi felügyeletre vonatkozó 2006. februári FSC-jelentésre (Francq-jelentés), amelyet 2006. február 23-án tettek közzé,
- tekintettel a Lámfalussy-folyamatot megfigyelő intézményközi megfigyelőcsoport (IIMG) 2007. január 26-án kiadott második időközi jelentésére,
- tekintettel az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottsága (CESR) „Milyen felügyeleti eszközöket használunk az EU értékpapírpiacain” című, 2004. október 25-én közzétett jelentésére (Himalaya-jelentés),
- tekintettel az Equitable Life biztosítótársaság válságával foglalkozó vizsgálóbizottság jelentésén alapuló 2007. június 19-i ajánlására ⁽¹⁾,
- tekintettel a fedezeti alapok és a származékos termékek jövőjéről szóló, 2004. január 15-i ⁽²⁾ állásfoglalására, az európai uniós pénzügyi piacok integrációjának jelenlegi helyzetéről szóló, 2005. április 28-i állásfoglalására ⁽³⁾, valamint a pénzügyi szolgáltatási ágazat konszolidációjáról szóló, 2006. július 4-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Jogi Bizottság véleményére (A6-0248/2007),

1. gratulál a Bizottságnak az FSAP által az európai tőkepiac – amely nem utolsósorban a pénzügyi szabályozás minőségének és megbízhatóságának köszönhetően tölt be vezető szerepet a világon – létrehozásához nyújtott hozzájárulásért; üdvözli a bizottsági Fehér könyvben foglalt gazdasági természetű prioritásokat, nevezetesen az európai pénzpiac megerősítését, a tőke szabad áramlását gátló akadályok felszámolását és a pénzügyi szolgáltatások felügyeletének javítását;

2. sürgeti a tagállamokat az FSAP időbeni és következetes végrehajtásának biztosítására; felhívja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon az FSAP végrehajtását, és felszólítja a 3. szintű bizottságokat arra, hogy javítsák folyamatosan az FSAP végrehajtásának következetességét;

3. aggasztónak tartja, hogy a közösségi jogszabályokat a tagállamok még mindig csak ritkán ültetik át a megadott határidőn belül, és kéri a tagállamok felügyeleti szervei közötti együttműködés megerősítését;

4. üdvözli a Bizottság a melletti elkötelezettségét, hogy a szakkifejezéseket következetesen értelmezzék a tagállamokban; sürgeti a Bizottságot, hogy új jogszabályok tervezése esetén biztosítsa a már meglévő szakkifejezésekkel való összeegyeztethetőséget mind európai, mind globális szinten;

5. üdvözlőné az FSAP-intézkedések gazdasági hatásainak mélyebb vizsgálatát a lisszaboni stratégia és a reálgazdaság szükségletei fényében; kéri a Bizottságot, hogy készíttessen ilyen tanulmányokat az éves előrehaladásról szóló jelentései és a végrehajtás nyomon követése mellett, és javasolja, hogy fordítsanak különös figyelmet az FSAP-intézkedések végrehajtására, különös tekintettel az FSAP végrehajtásából viszonylag hasznot húzó országokra és a kedvezményezett országok által a pénzügyi piacok konszolidációjából nyert haszon nagyságára;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0264.

⁽²⁾ HL C 92. E, 2004.4.16., 407. o.

⁽³⁾ HL C 45. E, 2006.2.23., 140. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0294.

2007. július 11., szerda

Piaci koncentráció

6. megállapítja, hogy nagy a piaci konszolidáció a nagy, tőzsdén jegyzett társaságoknak nyújtott pénzügyi szolgáltatások legfelső részében, különösen a könyvvizsgáló cégek és a hitelminősítő ügynökségek (CRA-k) tekintetében; sürgeti a Bizottságot és a nemzeti versenyhatóságokat, hogy alkalmazzák körültekintően a Közösség versenyjogi szabályait ezekre a piaci szereplőkre, figyeljenek éberem a jogszerűtlen piaci koncentráció bármilyen kockázatára a nagy, tőzsdén jegyzett társaságoknak nyújtott szolgáltatások területén; hangsúlyozza a hozzáférhető panasztételi és jogorvoslati eljárások szükségességét; és kéri a Bizottságot, hogy kellően vegye figyelembe a felhasználók szempontjait; hangsúlyozza az új belépők előtt álló akadályok eltávolításának szükségességét, valamint a meglévő piaci szereplőket és a jelenlegi piaci struktúrákat előnyben részesítő jogszabályok megszüntetésének szükségességét ott, ahol korlátozott a verseny;

7. sürgeti az Equitable Life biztosítótársaság válságával foglalkozó vizsgálóbizottság jelentésében (A6-0203/2007) foglalt ajánlások megvalósítását;

8. örömmel fogadja a 2006/48/EK irányelv 19. cikke reformjának közelmúltbeli jóváhagyását a részese-désszerzések és részese-désnövelések felügyeleti értékeléséről szóló jövőbeli irányelv által, és sürgeti a Bizottságot, hogy folytassa intézkedéseit a határokon átnyúló egyesületeknek és kivásárlásoknak – az EU pénzügyi ágazatának határokon átnyúló konszolidációjáról szóló bizottsági munkadokumentumban (SEC(2005)1398) és a Parlament fent említett 2006. július 4-i állásfoglalásában azonosított – akadályainak eltávolítása érdekében;

9. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a CRA-k díjai átláthatók legyenek, és különüljenek el a minősítési és a kiegészítő szolgáltatások, valamint tisztázódjanak az értékelési kritériumok és az üzleti modellek; hangsúlyozza, hogy a CRA-k nyilvános szerepet játszanak, például a tőke megfeleléséről szóló irányelvekben, ezért szigorú hozzáférhetőségi, átláthatósági, minőségi és megbízhatósági előírásoknak kell megfelelniük, mint a szabályozott vállalkozásoknak (például a bankoknak); sürgeti az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezetét (IOSCO) és az európai érték-papírpiacon szabályozók bizottságát (CESR), hogy továbbra is szigorúan ellenőrizzék, hogy a CRA-k betartják-e az IOSCO magatartási kódexét; üdvözlé, ha a CRA ágazat munkájába európai szereplők is bekapcsolódnának;

10. a MiFID végrehajtását követően fokozott versenyre számít a kereskedési platformok és a pénzügyi közvetítők között, de egyúttal a nagy értéktőzsdék fokozott megszilárdulására is számít; úgy véli, hogy a szabályok és felügyeleti gyakorlatok erős, Amerika és Európa közötti konvergenciájára van szükség az elvi alapú megközelítés veszélyeztetése nélkül és elkerülve a területen kívüli szabályok előírását; hangsúlyozza, hogy a helyes irányítás feltétlenül szükséges, és hogy a felhasználók befolyását, valamint az e szektorban foglalkoztatott munkavállalók jogait nem szabad csökkenteni a tulajdonosváltással;

11. felhívja a Bizottságot, hogy az érdekelt felek eltérő érdekei közötti egyensúlyteremtés érdekében vizsgálja meg, melyek a részvényesi hűség előmozdítását és a munkavállalói részese-dés ösztönzését legjobban szolgáló intézkedések;

12. amellet, hogy előrelépésre szólít fel a Giovannini-csoport által az Európai Unió területén a határon átnyúló elszámolási és kiegyenlítési megállapodásokról készített 2001. novemberi jelentésben feltárt egyéb akadályok eltávolítása terén, határozottan megerősíti a kereskedés utáni infrastruktúra fejlesztésének szükségességét, tekintettel mind az árak átláthatóságára és a versenyre, mind az elszámolások és kiegyenlítások biztonságára irányuló közérdekre; üdvözlé a magatartási kódex végrehajtása terén elért előrelépést, amely teljesíteni fogja az említett célokat, és támogatja majd a MiFID 34. cikkét is, előírva az értéktőzsdék számára, hogy minden felhasználójuknak biztosítsák a kiegyenlítési rendszer kijelölésének lehetőségét a határon átnyúló részvényügyletek esetén; alaposan ellenőrizni kívánja ebben az összefüggésben a magatartási kódex és a Target 2 Securities projekt körüli fejleményeket, hangsúlyozva az irányítás és a felügyelet szükségességét az összeférhetlenségek leküzdése érdekében; és felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy további késlekedés nélkül indítsa útjára a Giovannini-csoport jelentésében azonosított jogi és adózási akadályokkal kapcsolatos és a magatartási kódex által nem érintett területeken található, a közszektor befolyása alatt álló akadályok teljes eltávolításához szükséges kezdeményezéseket;

13. megállapítja, hogy nagy a piaci koncentráció a nagy, tőzsdén jegyzett társaságoknak nyújtott pénzügyi szolgáltatások legfelső részében, különösen a könyvvizsgáló cégek, a hitelminősítő ügynökségek (CRA-k) és a beruházási bankok tekintetében; sürgeti a Bizottságot és a nemzeti versenyhatóságokat, hogy gondosan juttassák érvényre az EK versenyjogi szabályait; ösztönzi a modern szoftveres megoldások szélesebb körű használatát, előmozdítva ezáltal a végső befektetők közvetítés nélküli és közvetlen piaci hozzáférést;

2007. július 11., szerda

14. elismeri, hogy az új tagállamokban magas az egészben vagy részben külföldi tulajdonban álló pénzügyi szolgáltatást nyújtó vállalkozások aránya, és aggasztja, hogy megfelelően végrehajtott együttműködés híján ez egyrészt megnehezítheti az ezen országok felügyeleti szervei általi hatékony felügyelet és ellenőrzés gyakorlását, másrészt az új tagállamok jogos szükségleteinek és érdekeinek figyelembevételét;

15. kéri a Bizottságot, hogy értékelje a nagy egyesülési és felvásárlási tranzakciók és magántőkeügyletek piaca legfelső szintjének működésével, valamint az ehhez kapcsolódó részvényjegyzési és hitelezési tevékenységekkel kapcsolatos tényeket; határozottan üdvözli a felügyeleti szervek fokozott éberségét a piaci manipulációk, a bennfentes kereskedelem és az ügyfelek megbízásai ismeretében kötött saját ügyletek egyszerű esetei tekintetében; sürgeti a Bizottságot, hogy működjön együtt az Egyesült Államok szabályozó hatóságaival annak ellenőrzése érdekében, hogy a belső magatartási kódexek és a „kínai falak” elegendőek-e a vállalatirányítás és a piaci átláthatóság megfelelő szintjének eléréséhez és az összeférhetlenségek kezeléséhez;

16. hangsúlyozza a pénzügyi elemzők és a pénzügyi piaci adatszolgáltatók függetlensége biztosításának fontosságát, átlátható finanszírozási struktúrákon keresztül; sürgeti a Bizottságot, hogy a „pénzügyi elemzés” és az „egyéb információ” közötti különbségtétel tekintetében foglalkozzon a 2004/72/EK irányelv⁽¹⁾ és a MiFID által megoldatlanul hagyott problémákkal;

Alternatív befektetési eszközök

17. teljes mértékben tisztában van az alternatív befektetési eszközök (fedezeti alapok és magántőke-alapok) gyors növekedésével; elismeri, hogy ezek likviditást és diverzifikációt biztosítanak a piacon, és javítják a vállalati gazdálkodás hatékonyságát, de osztja egyes központi bankok és pénzügyi felügyeletek azon aggodalmait, amelyek szerint rendszerkockázatokat okozhatnak, és az egyéb pénzügyi intézmények nagyfokú kitettségét eredményezhetik;

18. felhívja a Bizottságot, hogy a nemzetközi és európai vita előkészítése érdekében indítson vitát a fedezeti alapokról;

19. üdvözli a Bizottság által a közelmúltban a fedezeti alapokról és a magántőke-alapokról készített tanulmányokat, sajnálja azonban, hogy ezek a tanulmányok eddig csak az ilyen alapok növekedési korlátaira összpontosítottak, felkéri a Bizottságot a politika minden lehetséges hiányosságának ellenőrzésére; hangsúlyozza ezen alapok szabályozó testületeinek (például a CESR és az IOSCO) és azon piacok illetékes hatóságainak ágazatspecifikus munkájának szükségességét, ahol ezek az alapok elterjedtek, felvéve ezt a munkát az EU–USA párbeszéd napirendjére; a piaci visszaélés tekintetében átfogóbb és kritikusabb megközelítésre szólít fel; felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az alternatív befektetésekhez való lakossági hozzáférés tagállami rendszereinek különbségeit elsősorban az e termékeket lakossági befektetők számára terjesztők megfelelő képzettségének meghatározása érdekében;

20. sürgeti a Bizottságot, hogy értékelje a felügyelet minőségét az off-shore helyszíneken, és hogy gyorsítsa fel az együttműködést az e helyszíneken működő felügyeletekkel; egyesíteni kívánja erőit az USA Kongresszusa Képviselőházának pénzügyi szolgáltatásokkal foglalkozó bizottságával annak vizsgálatára, hogyan válaszoljanak a tőke adóparadicsomokba történő nem kívánt menekülésére;

21. üdvözli a Pénzügyi Stabilitási Fórum 2007. május 19-i frissített jelentését a fedezeti alapok ágazatáról; különösen üdvözli a jelentés azon ajánlásait, amelyek a fedezeti alapok tevékenységével járó potenciális rendszerkockázatok és működési kockázatok megoldását célozzák; a rendszerbeli sokkokkal szembeni ellenállóképesség növelése érdekében szorgalmazza a pénzügyi szervezetek felügyeletei közötti fokozott együttműködést és információcserét ezen ajánlások előrevitele és a helyes gyakorlat terjesztése terén; sürgeti továbbá a hitelezőket, a befektetőket és a hatóságokat arra, hogy maradjanak elővigyázatosak, és mérjék fel megfelelően a fedezeti alapok által ügyfeleik számára okozott potenciális kockázatokat;

⁽¹⁾ A Bizottság 2004. április 29-i 2004/72/EK irányelve a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az elfogadott piaci gyakorlatok, az árualapú származtatott ügyletekre vonatkozó bennfentes információ fogalom meghatározása, a bennfentesek jegyzékének összeállítása, a vezető tisztségviselők ügyleteinek bejelentése és a gyanús ügyletek bejelentése tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 162., 2004.4.30., 70. o.).

2007. július 11., szerda

A finanszírozáshoz való hozzáférés a kiskereskedelmi szegmensben

22. megállapítja, hogy az EU kiskereskedelmi pénzügyi piacainak határokon átnyúló integrációja továbbra is elmarad a nagykereskedelmi területétől; megállapítja, hogy a fogyasztók még mindig a fizikailag jelenlévő intézményeket részesítik előnyben a virtuálisokkal szemben, és megállapítja, hogy a finanszírozási struktúra túlnyomóan belföldi; óva int azonban a nemzeti fogyasztóvédelmi hagyományok és jogrendszerek egy kaptafára történő harmonizáció általi egyszerű javításától; úgy látja, hogy a nemzeti fogyasztóvédelmi hagyományokat nem lehet úgy értelmezni, hogy azok akadályozzák az új versenyzőket a belföldi piacon; hangsúlyozza a pénzügyi szolgáltatások jól működő belső piacának szükségességét; megállapítja a közvetítők fontosságát a verseny kialakításában a tagállamok belföldi piacain; hangsúlyozza a nyitott és pluralista struktúrák előnyeit az európai bankpiacon a fogyasztók különböző és folyamatosan változó igényeinek kielégítése szempontjából;

23. összpontosítottabb, a határokon átnyúló mobil felhasználókra ható tényleges akadályokra irányuló megközelítést részesíti előnyben; bátorítja a pénzügyi ágazatot a kísérleti páneurópai pénzügyi termékek, például nyugdíjak, jelzálogkölcsonök, biztosítási termékek vagy fogyasztási hitelek kidolgozására, és felkéri a Bizottságot egy megfelelő szabályozási és felügyeleti, szerződési jogi, adózási és fogyasztóvédelmi, valamint fogyasztási hitelekkel kapcsolatos keret kidolgozására, hogy ezek a termékek hordozhatóak és kölcsönösen elismertek legyenek az Európai Unión belül annak érdekében, hogy kedvező feltételeket teremtsen a munkaerő határokon átnyúló mobilitása számára az egységes piacon;

24. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a pénzügyi szolgáltatások közös európai piacán azonos veszélyekhez, profilhoz és üzleti stratégiához azonos biztosítékok kapcsolódjanak, és a saját eszközre vonatkozó követelmények ennek megfelelően kerüljenek kialakításra; hangsúlyozza, hogy az átláthatóság és a fogyasztóvédelem érdekében a tagállamok versenyét a gyengébb felügyeleti és biztosítéki szabványokra való tekintettel meg kell akadályozni;

25. oszja azt az aggodalmat, amely a befektetési alapok EU-szintű keretének javításáról szóló bizottsági zöld könyvhöz csatolt háttérdokumentum (SEC(2005)0947) 1.2.3. pontjában jelenik meg a tőkeegyelelési követelményekkel meg nem támogatott garantált alapok egyes tagállamokbeli előretörésével kapcsolatban, tekintettel arra, hogy a fogyasztók védelme ezen a területen elégtelen; felhívja ezért a Bizottságot, hogy a hatékony fogyasztóvédelem érdekében szüntesse meg ezt az európai szabályozási hiányosságot a garantált alapokra vonatkozó megfelelő tőkeegyelelési követelmények meghatározásával, tiszteletben tartva azt az elvet, hogy a felügyeleti követelményeknek minőségi – a kockázatkezelési normák tekintetében – és mennyiségi – a tőkeegyelelés tekintetében – ugyanolyan szigorúnak kell lenniük („egyenlő kockázat, egyenlő tőke”);

26. megfelelően tudomásul vette a lakossági banki és fizetési kártyarendszerek ágazati felmérését, amely számos javítandó területet tár fel; üdvözlö a fizetési szolgáltatásokról szóló, jövőben elfogadandó irányelvet, amely várhatóan jobb előfeltételeket alakít ki a verseny számára ezeken a területeken; figyelmeztet azonban arra, hogy a meglévő tökéletlen rendszerek megnyitása nem vezethet olyan helyzethez, amelyben a magas szintű piaci koncentráció új tökéletlenségeket és árkorlátokat hozhat létre, kárt okozva az európai gazdaság finanszírozási rendszerének egész szerkezetében, a helyi szolgáltatások minőségében és abban, hogy a kis- és középvállalkozások hozzájussanak az igényeiknek megfelelő finanszírozáshoz; tudomásul vette a hitelnyilvántartásokhoz és a fizetési rendszerekhez való nyílt hozzáférés szükségességét, és kéri az e tekintetben meghozandó konkrét intézkedések további tisztázását;

27. üdvözlölné, ha – nem utolsósorban a SWIFT-tel kapcsolatos jelenlegi helyzet fényében – az Európai Unión belül felállítanának egy saját bankkártyarendszert;

28. hangsúlyozza, hogy az egységes európai fizetési térségről (SEPA) szóló megállapodás két építőeleme – nevezetesen az átutalás és a közvetlen terhelés – 2010-ben lép hatályba; megjegyzi, hogy a harmadik pillér, a kártyarendszer 2008-tól kezd működni; a fizetési szolgáltatásokról szóló hamarosan elfogadásra kerülő irányelv várhatóan új szolgáltatásokat, például kiskereskedőket, pénzközvetítőket és mobiltelefon-szolgáltatókat hoz erre az üzleti területre; figyelemmel kíséri, hogy ennek következtében a bankközi díjak és a határon átnyúló kiskereskedelmi fizetési műveletek költségei jelentősen csökkennek-e;

29. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a fogyasztók választási lehetősége gyakran a belföldön működő pénzügyi csoportok lakossági termékeire korlátozódik; hangsúlyozza a fogyasztók részére nyújtott különböző szolgáltatások egymásról való leválasztásának fontosságát, és a nagyobb átláthatóság megteremtése és az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében szorgalmazza az értéklánc költségeinek közlését az ügyfelekkel;

2007. július 11., szerda

30. sürgeti a Bizottságot, hogy a jogalkotó előtt függőben lévő jogalkotási javaslatok vizsgálatának eredményeiről szóló, 2006. május 16-i európai parlamenti állásfoglalásban⁽¹⁾ foglalt felhívásnak megfelelően újítsa fel a kölcsönös önszegélyező társaságok számára biztosítandó európai státútumra irányuló kezdeményezést;

31. elismeri a népesség előregedése által okozott kihívást; hangsúlyozza a második pillérhez tartozó kollektív foglalkoztatói nyugdíjak érdemeit a megfelelő, szolidaritáson alapuló, első pillérhez tartozó nyugdíjrendszerek mellett, és támogatja a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről szóló, 2003. június 3-i 2003/41/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽²⁾ mint a nyugdíjalapok meghatározott szabályozási keretét; sürgeti a Bizottságot, hogy az egész Európai Unióra kiterjedő felügyeleti konvergencia elősegítése és a piaci szereplőkkel szembeni egyenlőtlen bánásmód és a verseny torzulásának elkerülése érdekében a jobb szabályozás keretén belül vizsgálja meg annak lehetőségét, hogy az irányelvet a Solvency II megközelítéssel összhangban egészítse ki a nyugdíjalapok harmonizált fizetőképességi kereteivel annak érdekében, hogy fejlettebb kockázatkezelési technikákat biztosítson, és elriasszon az önkényes szabályozástól azáltal, hogy egyenlő felügyeleti követelményeket állít fel mind minőségi szempontból, a kockázatkezelési normákra vonatkozóan, mind mennyiségileg, a tőkekövetelmény vonatkozásában („egyenlő kockázat, egyenlő tőke”), figyelembe véve a munkavállalói nyugdíj előírásainak jellegzetes elemeit; megismétli továbbá, hogy az ilyen jogi keretrendszert az adózás összehangolásának kell támogatnia, különösen az adóalapra összpontosítva;

32. megállapítja, hogy túl sok uniós polgár rekesztődött ki az alapvető pénzügyi szolgáltatásokból; úgy véli, hogy a jól működő alapvető pénzügyi szolgáltatásoknak továbbra is rendelkezésre kell állniuk, és valamennyi uniós polgár számára megfizethetőnek kell lenniük; kéri a Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt a szolgáltatások, mint például a bankszámlák, a bankjegykiadó automaták, a fizetési kártyák és az alacsony költségű kölcsönök hozzáférhetőségéről; továbbá kéri, hogy ösztönözze a bevált gyakorlatokat, és a pénzügyi intézetek által összegyűjtött, az alapvető szolgáltatások nyújtására vonatkozó tapasztalatokat;

33. támogatja a lakossági bankműveletekkel kapcsolatban végzett vizsgálat azon megállapításait, hogy a hiteladatok megosztása előnyös gazdasági hatásokkal bírhat, a verseny növelésével, az újonnan piacra lépőknek nyújtott előnnyel, a bank és a fogyasztó közötti információszimmetria csökkentésével, a kölcsönt felvevők fegyelmező eszközeként való működéssel, a nemkívánatos szelekció csökkentésével és a fogyasztói mobilitás előmozdításával; úgy véli, hogy a pozitív és negatív adatokhoz egyaránt történő hozzáférés megadása kulcsszerepet játszhat a fogyasztók hitelhez való hozzájutásának elősegítésében és a pénzügyi kirekesztés elleni küzdelemben;

34. jelzi a migráns csoportokra irányuló olyan egyedi pénzügyi szolgáltatók növekedését, amelyek utalványokat utalnak át, és fejlesztik a banki szolgáltatások rendszerét, beleértve az iszlám bankszolgáltatás kialakítását; figyelmeztet arra, hogy az ilyen új részpiacon szereplőkre vonatkozó követelményeknek szilárdnak kell lenniük, de meg kell akadályozni azt is, hogy a szereplők eltűnjenek, és áttérjenek a szürkegazdaságba, ahol felügyeletre egyáltalán nincs lehetőség; felhívja az Európai Uniót, hogy működjön együtt a megfelelő helyi gazdasági és monetáris hatóságokkal, különösen akkor, amikor a migráns munkavállalók származási országával folytat kapcsolatot;

35. üdvözli a mikrohitel nyújtása, mint az önálló vállalkozáshoz és az induló vállalkozásokhoz történő hozzájárulás iránti növekvő figyelmet, pl. a Regionális Politikai Főigazgatóságon belüli és az Európai Beruházási Bank Csoport JEREMIE programján belüli tevékenységekben; kéri, hogy a bázeli szabályokat igazítsák ki a mikrohitel-portfóliók alkalmazásában, és korlátozzák a kis kölcsönöket terhelő gyakran túlzott költségeket; sürgeti a Bizottságot, hogy készítsen cselekvési tervet a mikrofinanszírozásra vonatkozóan, a különböző szakpolitikai intézkedések koordinációja és az Európai Unión belüli és kívüli legjobb gyakorlatok optimális felhasználása érdekében az e szektorért felelős főigazgatóságával együttműködésben;

Pénzügyi műveltség és a felhasználók hozzájárulása a politikák kialakításához

36. úgy véli, hogy az európai integrált pénzügyi piac létrehozása többől áll, mint csupán a fogyasztók nagyobb választékkal való ellátása; hangsúlyozza, hogy a pénzügyi műveltséget az eddiginél hatékonyabban kell előmozdítani, valamint hogy a megfelelő információkhoz és az elfogulatlan befektetési tanácsokhoz való hozzáférés létfontosságú; azon a véleményen van, hogy az e területen működő szolgáltatók szabályozásának alapját olyan elvek képezik, mint a legjobb teljesítés biztosítása és megfelelőségi tesztek végrehajtása befektetési szolgáltatások nyújtásakor;

37. határozottan támogatja a Bizottság pénzügyi képességek fejlesztésére irányuló kezdeményezéseit, és felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket az egyedi programok és weboldalak létrehozása érdekében, amely folyamatba az érintett vállalkozásokat is be kellene vonni; de arra is ösztönzi őket, hogy tegyék az alapfokú iskolai oktatás szerves részévé;

⁽¹⁾ HL C 297. E, 2006.12.7., 140. o.

⁽²⁾ HL L 235., 2003.9.23., 10. o.

2007. július 11., szerda

38. üdvözlí a pénzügyi szolgáltatásokkal foglalkozó fogyasztói csoport létrehozását és a felhasználók képviselőinek a szakértői csoportokba és konzultációkra való bevonására irányuló kísérleteket; megállapítja azonban, hogy a fogyasztók és a végfelhasználók, például a kis- és középvállalkozások érdekérvényesítő képessége messze elmarad a pénzügyi ágazat érdekérvényesítő képességétől; javasolja egy európai költségvetési tétel létrehozását a fogyasztói és kis- és középvállalkozói szervezetek pénzügyi piaci szakértelmének finanszírozása céljából az FSAP konzultációs folyamatok előmozdítása érdekében;

39. felhívja a vállalkozásokat, hogy érthető és könnyen kezelhető árukkal, valamint tömör és fogyasztóbarát információk nyújtásával járuljanak hozzá a fogyasztóvédelemhez;

Jobb szabályozás

40. teljes mértékben kiáll az alapos, független és szakszerűen elvégzett hatásvizsgálatokon alapuló jobb szabályozás céljai mellett, és hangsúlyozza, hogy az ilyen vizsgálatok és az ezeken alapuló szabályozási döntések nem korlátozhatók csupán a pénzügyi szempontokra, hanem kellő figyelmet kell fordítaniuk a gazdasági, szociális, társadalmi, környezetvédelmi, kulturális és egyéb közérdekű szempontokra is;

41. megállapítja, hogy a jobb szabályozás egyik prioritása, nevezetesen a meglévő jogi keret végrehajtására, alkalmazásának biztosítására és folyamatos értékelésére, valamint a jobb szabályozás programjának valamennyi jövőbeli kezdeményezés során történő szigorú alkalmazására vonatkozó célkitűzés, jogi vonatkozású;

42. úgy véli, hogy az érdekelt felekkel folytatott konzultációnak a továbbiakban is központi szerepet kell játszania, és hangsúlyozza, hogy azt a döntéshozatalt megelőzően kell időben kell lefolytatni, hogy lehetőség nyíljon a vélemények tényleges figyelembevételére; kéri a Bizottságot, hogy továbbra is tegye közzé a konzultációkra kapott válaszokat a folyamat átláthatóságának biztosítása érdekében;

43. megjegyzi, hogy a jobb jogalkotásról szóló megállapodással összhangban a Bizottság minden új javaslatát a fontos kérdéseket érintő hatáselemzésnek kell követnie; sajnálattal állapítja meg, hogy e kötelezettségvállalásnak a mai napig sem sikerült kellő mértékben megfelelni és kiemeli, hogy a hatáselemzésnek nem kell szükségszerűen a jogalkotás folyamatának leállítását eredményeznie; megerősíti a jobb jogalkotás iránti elkötelezettségét és hatásvizsgálatok elvégzésére irányuló kötelezettségvállalását, amikor a jogalkotási javaslatokon lényegi változtatásokat hajtanak végre;

44. emlékeztet arra, hogy a megfelelő eszköz – irányelv vagy rendelet – megválasztása nem közömbös; kéri, hogy az intézményközi felügyeleti csoport munkáját vita kövesse az iránymutatás és a következetesség biztosításának feltételeiről;

45. üdvözlí a legutóbbi komitológiai megállapodást, és elkötelezi magát a pénzügyi szolgáltatások területén használt jogi eszközök kiigazítására; javasolja a Lámfalussy előtti jogi eszközök hasonló módosítását; kitarthat amellet, hogy a Parlament számára lehetővé kell tenni, hogy megfigyelőként részt vegyen a 2. szintű bizottságokban; megállapítja, hogy inkább gyakorlaton, mint írott szabályokon vagy formális megállapodáson alapuló, jól felépített intézményközi munkamódszerekre van szükség, valamint, hogy ebben a tekintetben a MiFID 2. szintű végrehajtási intézkedéseinek kidolgozása hasznos példaként szolgálhat;

46. kiáll – amennyiben lehetséges – azon gyorsított jogalkotási eljárások mellett, amelyek alkalmasságát a gyakorlat igazolja, de figyelmeztet, hogy az első olvasatban történő megállapodásokra való törekvés nem ronthatja a döntéshozatal minőségét, és nem sértheti a demokratikus folyamatot; javasolja ezen folyamatok értékelését, és eljárási szabályzat kidolgozását a közös felelősség, az átláthatóság és a demokratikus ellenőrzés szavatolása érdekében;

47. úgy ítéli meg, hogy a többféle beszámolási előírás, amelyek a létező rendelkezéseket feleslegesen ismétlik meg, szükségtelen költségeket, túlzott adminisztrációs terhet eredményeznek, és nem kívánatos következményekkel is járhatnak a jogbiztonság és így a piac integritása szempontjából; hangsúlyozza, hogy van olyan eset, amikor előnyök érhetők el a hatástalan meglévő rendelkezések korszerűsítése, egyszerűsítése és ahol szükséges, hatályon kívül helyezése által;

48. úgy véli, hogy az FSAP hozzájárult a szabályozási rések kitöltéséhez a pénzügyi szolgáltatások területén; azonban meg van győződve, hogy a versenyszabályok kikényszerítése terén a további koordináció multiplikatív hatással járna a szabályozási keret átfogó működése és hatékonysága szempontjából; megállapítja, hogy az új jogszabályoknak igazságos és versenyképes környezetet kell biztosítaniuk a versenypolitikával összhangban;

Rendszerkockázatok

49. tudomásul veszi az új fejlemények sorát – amelyek potenciális erősségeket de egyben esetleges kockázatokat is jelentenek –, beleértve az innovatív kockázatsökkentési technikákat, a hitelszármazékos termékek piacainak jelentős növekedését, a nagy páneurópai pénzügyi csoportok fokozott rendszerszerű jelenségét és a nem banki pénzintézetek, például a fedezeti alapok és a magántőke-alapok növekvő szerepét;

2007. július 11., szerda

50. rámutat, hogy ezek a piaci változások a rendszerkockázat jellegét, forrását és továbbítását is befolyásolják, és ezáltal a létező előzetes kockázatcsökkentési eszközök hatékonyságát is; ezért felhív a rendszerkockázatok forrásainak és a pénzügyi válságok alapjául szolgáló dinamikájának bizonyítékokon alapuló azonosítására és értékelésére ebben az összefüggésben;

51. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a jelenlegi nemzeti és szektorális alapon szervezett felügyeleti keret esetleg nem tud lépést tartani a pénzügyi piac dinamikájával, és hangsúlyozza, hogy e felügyeleti rendszernek megfelelő erőforrásokkal, koordinációval és törvényes jogosultsággal kell rendelkeznie az alkalmas és gyors válaszadáshoz olyan jelentős rendszerválságok esetén, amelyek egynél több tagállamot érintenek;

52. nagyra értékeli a Gazdasági és Pénzügyi Tanács határozatát, amely szerint válsághelyzeti gyakorlatot kezdeményeznek a prudenciális felügyelet, a pénzügyminiszterek és a központi bankok reagálása megfelelőségének vizsgálata érdekében, valamint arra ösztönöz, hogy a nyomon követésre létrehozott közös munkacsoport vonjon le bátor következtetéseket, még akkor is, ha azok politikailag érzékenyek;

53. üdvözli a Bizottság legutóbbi jelentését (COM(2006)0833) a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokról szóló, 2002/47/EK irányelv értékeléséről, tudomásul veszi a Bizottság észrevételeit a kétoldalú pozíciólezáró nettósítás fontosságáról a hitelkockázatok csökkentése és a pénzügyi piacokon a hatékonyság növelése, valamint a szabályozási tőke hatékony felhasználása érdekében, és ösztönzi a Bizottságot, hogy dolgozzon ki javaslatot a közösségi vívmányoknak a különféle közösségi eszközökkel kapcsolatos összhangjának javítása érdekében, ideértve a pénzügyi biztosítékokról szóló irányelvet, amely rendelkezéseket tartalmaz a nettósításra és a beszámításra vonatkozóan, lehetőleg egységes szabályozási eszköz kidolgozásával, amely meghatározza a kétoldalú pozíciólezáró nettósításra vonatkozó egyes nemzeti jogi szabályozási rendszerek közös alapelveit;

A szabályozás és a felügyelet felépítése

54. üdvözli a szabályozók európai bizottságai (a CESR, az európai bankfelügyelet bizottsága (CEBS), valamint a biztosítások és a foglalkoztatói nyugdíjak európai felügyeleti bizottsága (CEIOPS)) által végzett munkát a piacokkal folytatott konzultáció, a Tanács és a Bizottság 2. szintű bizottságai részére történő tanácsadás és mindenekelőtt a szabályozási és felügyeleti gyakorlatok konvergenciájában elért haladás terén, anélkül azonban, hogy túllépnék a hatáskörüket vagy megpróbálnák átvenni a jogalkotók feladatait; meg van győződve arról, hogy ezt az erőfeszítést ösztönözni kell, és ezen bizottságokat az általuk elvállalt feladatokkal összefüggésben megfelelően foglalkoztatni és finanszírozni kell;

55. sürgeti a három 3. szintű bizottságot, hogy fokozzák az ágazatok közötti összehangoltságot az azonos vagy hasonló termékekkel foglalkozó nagy pénzügyi csoportok prudenciális szabályozása és felügyeleti szabályai terén, és az érintettekkel való konzultációt és a megfelelő eljárást követően adjanak tanácsot a jogalkotóknak, hogy mikor szükséges a szabályok felülvizsgálata; sürgeti a bizottságokat, hogy minden pénzügyi intézetet hivatalból azonos módon felügyeljenek funkcionális alapon minden tagállamban;

56. felhívja a 2. és 3. szintű bizottságokat a nemzeti hatáskörnek és a jogszabályok túlbuzgó átültetésének a megakadályozására az első szintű szabályozással összhangban, de felhívja őket, hogy vegyék figyelembe a nemzeti sajátosságokat és különösen az egyes piacok szerkezeti jellemzőit; javasolja, hogy az IIMG munkájának tekintetében vizsgálják meg, hogy hasznos lenne-e, ha a 3. szintű bizottságok döntéshozatala egyre inkább valamilyen minősített többségi szavazással működhetne, amelynek alapelveit még meg kell határozni; javasolja, hogy a 3. szintű bizottságok kapjanak egyéves megbízást a Parlamenttől és a Tanácstól arra, hogy konkrét terveket dolgozzanak ki az együttműködésre és az elfogadott intézkedések végrehajtására, esetleg az EU költségvetési forrásainak igénybevitelével; ajánlja, hogy pontosabban határozzák meg a 2. és 3. szintű Lámfalussy bizottság hatáskörét és megbízatását, hogy egységesebb gyakorlatot kövessenek, és hogy a hatáskörükhöz belül a tagjaikra nézve kötelező érvényű határozatokat hozhassanak, valamint hogy az iparral folytatott konzultációs folyamathoz a kis- és középvállalkozások és a befektetők jobban hozzájárulhassanak;

57. hangsúlyozza a nemzeti és ágazati felügyeleti szervek együttműködését szolgáló integrált európai rendszer fontosságát, amely képes biztosítani mind a nagy pénzügyi szereplők, mind a nemzeti hagyományokban gyökerező helyi egységek hatékony felügyeletét; hangsúlyozza, hogy minden felügyelőnek megfelelően figyelembe kell vennie ezeket a hagyományokat a vállalkozások helyszíni ellenőrzésének lefolytatásakor; üdvözli a 3. szintű CEBS, CESR és CEIOPS bizottság fokozódó együttműködését, és hogy mostantól közös éves munkatervet adnak ki;

2007. július 11., szerda

58. megjegyzi, hogy a legnagyobb piaci szereplők szervezeti és felügyeleti kockázatainak tényleges átlátásához a jelenlegi együttműködési rendszer megerősítésére lehet szükség a felügyelők között fennálló együttműködési rendszerre alapozva, és nagyobb összehangoltságra ösztönöz különösen a jogrendszereken átnyúló és több ágazatban működő jogalanyok és pénzügyi konglomerátumok prudenciális felügyeleti kockázata tekintetében; ösztönzi a tagállamok és központi bankok közötti megállapodásokat és magatartási kódexeket a prudenciális felügyeleti rendszer pénzügyi támogatásának vonatkozásában, tekintettel a kezességi és a végső hitelezői kötelezettségekre, amikor több tagállam és több felügyelő is érintett; megjegyzi, hogy annak megítélése, hogy a jelenlegi rendszer biztosítja-e a vezető piaci szereplők szervezeti és prudenciális kockázatainak tényleges átlátását, időt kell adni ahhoz, hogy a viszonylag új 2. és 3. szintű rendelkezések érvényesüljenek; ugyanakkor meg kell vizsgálni, hogy kívánatos és kivitelezhető-e a jövőben szükség esetén egy EU szintű prudenciális felügyelet megvalósítása;

59. megérti, hogy a tagállamok időt akarnak adni az új rendszer bevezetésére és tesztelésére, mielőtt további lépésekről döntenének a konvergencia elérése érdekében; rámutat, hogy ha nem lesz előrelépés ebben az irányban, nőhet a nyomás egy központi felügyeleti rendszer megfontolásával kapcsolatban; ezért támogatja, hogy ilyen körülmények között tulajdonítsanak különleges jelentőséget a nagyobb összehangoltságnak a származási- és fogadóországbeli felügyelők között a felügyelet gyakorlása és az együttműködés terén a létező struktúrában;

60. üdvözlöi a nemzeti felügyelő hatóságoknak a felügyeleti erőforrások jobb felhasználására, a felügyeleti gyakorlat fejlesztésére és a felügyelet piacra gyakorolt terhének enyhítésére irányuló együttműködését; támogatja a több fennhatóság alá tartozó pénzügyi konglomerátumokkal foglalkozó felügyeleti hatóságok kollégiumait és a CEBS által nemrégiben kezdeményezett működési hálózati projektet; felhívja a felügyeleti hatóságok kollégiumait, hogy segítsék elő a közös európai felügyeleti kultúra kialakulását, és határozzák meg, hogy hol húzódnak az ilyesfajta önkéntes együttműködés korlátai a valódi krízishelyzetek beálltakor; megjegyzi azonban, hogy e kollégiumoknak nincsen nemzeti megbízatásuk arra vonatkozóan, hogy átruházzanak hatásköröket, hogy többségi döntéseket hozzanak vagy hogy egyszerűen elégséges forrásokat és szakértelmet biztosítsanak a kollégiumok munkájához; ezért rámutat annak szükségességére, hogy meghatározzák az együttműködés kereteit és nemzeti hatáskörét, és elvárja a felügyeleti hatóságok kollégiumaitól és a működési hálózati projekttől a szükséges gyakorlati megoldások (egyetértési megállapodások) rövid időn belüli kidolgozását a határokon átnyúló csoportok felügyeletére;

61. hangsúlyozza hogy a származási és a fogadó ország közötti felügyeleti együttműködés az egységes pénzügyi piac legjelentősebb építőeleme; megjegyzi, hogy különösen a fúziós és felvásárlási ügyletekre vonatkozó felügyeleti jóváhagyási eljárás terén van sok tennivaló a jobb méretgazdaságossággal rendelkező, hatékonyan működő pénzügyi konglomerátumok létrehozása megkönnyítése érdekében; fenntartja, hogy megfelelően figyelembe kell venni azon ország bankpiaci képét, ahol a kivásárolt egység székhelye található;

62. úgy véli, hogy pontosabb szerepmegosztás szükséges a Tanács, a Bizottság és a 3. szintű bizottságok között; úgy véli továbbá, hogy az erős felügyelet érdekében (különösen ott, ahol nyilvánvaló a versenyjogi kérdésekkel való összefüggés) nagyfokú függetlenségre és semlegességre van szükség, ami nem fér össze a túlságosan politikai jelleggel; hangsúlyozza, hogy a tagállamokat a nemzeti felügyeleti hatóságok hatáskörének egyesítésére kellene biztatni, különösen a büntetések tekintetében; úgy véli, hogy a felügyeleti hatóságok közötti nagyobb összetartás megkönnyíthetné azon vállalatok működését is, amelyek most több fennhatóság alá tartoznak; kiemeli, hogy a gyakorlati együttműködés terén a legnagyobb kihívással a 3. szintű bizottságok szembesülnek; javasolja ezzel kapcsolatos képzési programok létrehozását a pénzpiaci felügyeleti hatóságok számára, és felhívja a Bizottságot annak átgondolására, hogy milyen szinten lehetne az egész EU-ra kiterjedő szabványokat lefektetni a nemzeti felügyelők képzésére, annak érdekében, hogy alkalmazzák és támogassák a közös európai felügyeleti kultúrát;

63. üdvözlöi a Gazdasági és Pénzügyi Tanács arra vonatkozó döntését, hogy létrehoz a pénzügyi szolgáltatásokkal foglalkozó bizottságon belül egy hosszú távú felügyeleti kérdésekkel foglalkozó alcsoportot, amely 2007 októberében tesz jelentést; elvárja, hogy e csoport korrekt értékelést adjon a jelenlegi helyzetről; együtt az IIMG végső jelentésével, amely szintén 2007 őszére várható, a Parlament jelentésével és a Bizottság várható utókövető jelentésével ez lendületet adhat a pénzügyi szabályozás és a felügyeleti szerkezet integrációja és hatékonysága előtt álló további kihívások értékeléséhez, és elkötelezettséget biztosít a további lépésekre vonatkozó esetleges javaslatok felé;

64. meg van győződve, hogy a felügyeleti szervek gyakorlatainak konvergenciája elősegítheti az európai lakossági pénzügyi piac létrejöttét;

2007. július 11., szerda

65. felkéri az intézményközi megfigyelőcsoportot, hogy szélesebb perspektívából kövesse a felügyelők európai rendszere előtt álló kihívásokat és lehetőségeket, és hogy végső következtetéseivel járuljon hozzá a további előremutató vitához;

Globális hatás

66. úgy véli, hogy az Európai Unió nagyobb ellensúlya az USA dominanciájával szemben megerősíthetné az Európai Unió és a tagállamok globális befolyását az Amerikai Értékpapír- és Tőzsdebizottság tekintetében; meg van győződve arról, hogy az olyan önszabályozó testületek, mint például a Nemzetközi Számviteli Standard Testület finanszírozási modelljét és beszámolási kötelezettségét tisztázni kellene; reméli, hogy lehetséges lesz az is, hogy a Nemzetközi Valutaalap ismét valós globális monetáris hatósággá váljon, és olyan tényező legyen, amely megelőzi a válságokat, garantálja a pénzügyi stabilitást és kiigazítja a globális egyensúlyhiányokat;

67. úgy véli, hogy a transzatlanti partnerséget a szabályozás területén folytatott együttműködéssel lehetne fejleszteni és megerősíteni; hangsúlyozza a Basel II amerikai hatóságok általi végrehajtásának, valamint az EU és USA számviteli standardok kölcsönös elismerésének jelentőségét, valamint az Európai Unió és az Egyesült Államok közötti fokozott, demokratikusan ellenőrzött együttműködésre szólít fel az olyan alternatív befektetési eszközök, mint például a fedezeti alapok ágazat-specifikus felügyeleti feladataiban, többek között az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezetével és az olyan piacok illetékes hatóságaival, ahol az ilyen alapok elterjedtek, valamint az EU–USA párbeszéd részeként; támogatja a Tanács elnökségének transzatlanti gazdasági partnerségi kezdeményezését, amely arra irányul, hogy fejlessze a transzatlanti szabályozási együttműködést a szükségtelen átfedések és esetleges következtelenségek elkerülésével a pénzügyi szereplőkre vonatkozó szabályozásban;

68. úgy véli, hogy a főbb pénzügyi piacokon alkalmazott összehasonlítható szabályozási válaszok megfelelőek néhány új globális kihívással és kockázattal szemben; tudatában van annak, hogy a közösségi szabályozás kihat a harmadik országokkal való kapcsolatokra; sürgeti a Bizottságot, hogy folytassa az Európai Unió és a fejlődő országok közötti intenzív párbeszédet és technikai együttműködést a pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos globális, jogi és szabályozási keretrendszer hatékonysága és minősége biztosítása érdekében;

69. rámutat az Európai Unió vezető szerepére a Solvency II keret tárgyában jelenleg zajló munkában, és elvárásai szerint ez a szerep befolyással lesz a globális szabályozási szerkezetre és a Biztosítási Felügyelet Nemzetközi Szervezetének standardmeghatározási tevékenységére;

70. úgy véli, hogy az Európai Uniónak Délkelet-Ázsia – különösen India, Kína és Dél-Korea – gazdasági fellendülésével konstruktívan és nyitottan kellene szembenéznie, és a protekcionista intézkedések alkalmazásával – közösségi illetve nemzetközi szinten – fel kellene hagynia; támogatja a pénzügyi szolgáltatások területén közös globális szabványok kidolgozására irányuló kezdeményezéseket, mint például az Európai Unió és Kína között a pénzügyi szolgáltatásokról és szabályozásról tartott éves kerekasztaltalálkozót;

*

* *

71. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Központi Banknak, az európai értékpapírpiacon szabályozók bizottságának, az európai bankfelügyelet bizottságának, valamint a biztosítások és a foglalkoztatói nyugdíjak európai felügyeleti bizottságának.

P6_TA(2007)0339

A munkajog korszerűsítése szembenézve a XXI. század kihívásaival

Az Európai Parlament 2007. július 11-i állásfoglalása a munkajog korszerűsítéséről szembenézve a XXI. század kihívásaival (2007/2023(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az egyesülési szabadságról és a szervezkedési jog védelméről szóló C87. ILO-egyezményre (1948), a szervezkedési és a kollektív tárgyalási jogról szóló C98. ILO-egyezményre (1949) és a munkaviszonyról szóló R198. ILO-ajánlásra (2006),
- tekintettel a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelvre⁽¹⁾,

⁽¹⁾ HL L 303., 2000.12.2., 16. o.